

HİKMET-AKADEMİK EDEBİYAT DERGİSİ
[JOURNAL OF ACADEMIC LITERATURE]
PROF. DR. M. ORHAN OKAY ÖZEL SAYISI
YIL 6, ARALIK 2020

Saddam ÇOKUR

Gaziantep Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Doktora Öğrencisi
Gaziantep/TÜRKİYE
saddamcokur@gmail.com

ORCID

KİTÂBİYÂT / BOOK REVIEW

Eser: Mehmet Kaplan'dan Hatıralar Mektuplar

Makale Türü: Kitap Tanıtım ve Değerlendirme
Yükleme Tarihi: 20.12.2020
Kabul Tarihi: 25.12.2020
Yayımlanma Tarihi: 31.12.2020

Article Information: Book Review
Received Date: 20.12.2020
Accepted Date: 25.12.2020
Date Published: 31.12.2020

İntihal / Plagiarism

Bu makale **turnitin** programında taranmıştır.
This article was checked by **turnitin**.

Atıf/Citation

Çokur, Saddam, "Mehmet Kaplan'dan Hatıralar Mektuplar", (Kitap Tanıtımı ve Değerlendirme) *Hikmet-Akademik Edebiyat Dergisi [Journal Of Academic Literature]*, Yıl 6, Prof. Dr. M. Orhan Okay Özel Sayısı, Aralık 2020, s. 740-748.

Cokur, Saddam, "Mehmet Kaplan'dan Hatıralar Mektuplar", (Book Review) *Hikmet-Journal Of Academic Literature*, Year 6, Prof. Dr. M. Orhan Okay Special Issue, December 2020, p. 740-748.

HİKMET-AKADEMİK EDEBİYAT DERGİSİ
[JOURNAL OF ACADEMIC LITERATURE]
PROF. DR. M. ORHAN OKAY ÖZEL SAYISI
YIL 6, ARALIK 2020

Saddam ÇOKUR

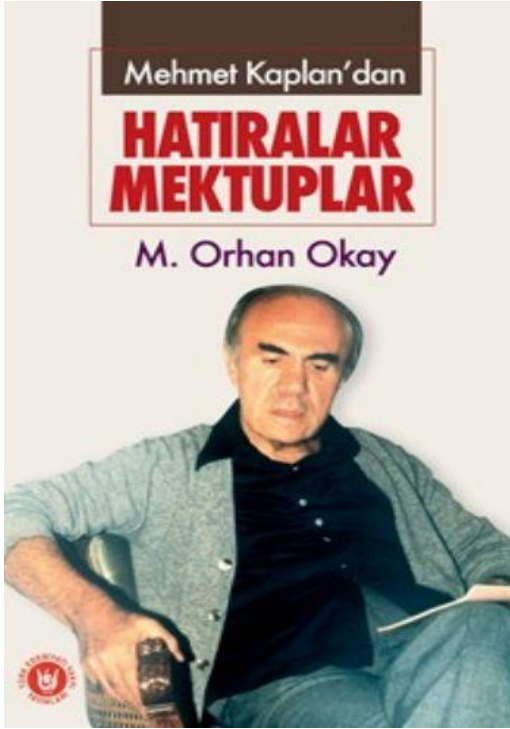
KİTÂBİYÂT/BOOK REVIEW

MEHMET KAPLAN'DAN HATIRALAR MEKTUPLAR

Yazar: Orhan OKAY

Türk Edebiyat Vakfı Yayınları, 3. Baskı, İstanbul, 2015, 183 s.

ISBN: 978-975-7594-78-9

Türk Edebiyatı alanında öyle hocalar vardır ki yaptıkları ve karakterleriyle öğrencilerine daima örnek olmuşlardır. Bu hocalardan biri de merhum Prof. Dr. M. Orhan Okay'dır. Bu çalışmada Orhan Okay Hoca'nın kaleme aldığı *Mehmet Kaplan'dan Hatıralar Mektuplar* adlı eser tanıtılacaktır.

M. Orhan Okay tarafından hazırlanan bu kitap, Orhan Okay'ın hocası Mehmet Kaplan tarafından kendisine gönderilen 41 mektuptan oluşmaktadır. Orhan Okay eserin *Takdim* yazısında, bu mektupların Türk Edebiyatı dergisinin 332-356. sayılarında (Haziran 2001-Haziran 2003) yayınlandığını, daha sonra Türk Edebiyatı Vakfının yardımlarıyla kitap haline getirildiğini aktarmaktadır. Samimi

bir dille kaleme alınan bu mektupların ilki 7 Kasım 1956 tarihinde, sonuncusu da 24 Haziran 1985 tarihinde kaleme alınmıştır. Bu 29 yıllık süreçte Mehmet Kaplan'dan Orhan Okay'a toplam 41 mektup gelmiştir. Okay, eserinde, mektupları vermeden önce okuyucuların daha iyi anlaması için mektuplarda adı geçen kişi ve olaylarla ilgili açıklamalar yapmıştır.

Mehmet Kaplan ve Orhan Okay'ın tanışması, Kaplan'ın eşi Behice Hanım vasıtasıyla olmuştur. Liseden Behice Hanım'ın öğrencisi olan Okay, bu sayede Mehmet Kaplan'la tanışma imkânı bulmuştur. 1950 yılında başlayan hoca-talebe ilişkisi Kaplan'ın ölümüne kadar devam etmiştir.

Kitabın *Takdim* bölümünden sonra *Müstağni Orhan'a* başlığını taşıyan ilk bölüm gelir. Bu bölümde Orhan Okay, lise yıllarından ve Behice Kaplan'dan söz eder. Bu bölümde ayrıca Mehmet Kaplan'ın adını ilk defa 1947 yılında duyduğunu, ilk karşılaşmalarının 1948 yılında, ilk tanışmalarının da 1950 yılında olduğunu belirtir. Bu bölüme neden *Müstağni Orhan* adının verildiğini de burada öğreniyoruz. Okay, ortaokul yıllarından beri Osmanlıca okuyabildiğini belirtmektedir. Bir gün Behice Hanım'ın dersinde "istiğna" kelimesinin açıklamasını verince hocası şaşırır ve Mehmet Kaplan'la tanışmasının yolu açılmış olur. Başka bir gün Behice Kaplan, kendisine A. Hamdi Tanpınar'ın imzalı *Huzur* isimli eserini verip kütüphaneye götürmesini istiyor ve isterse kendisine de Tanpınar'dan imzalı bir kitap getirtebileceğini belirtiyor. Fakat Okay çekimser davranmış olmalı ki Behice Hanım Tanpınar'a kitabı "Müstağni Orhan'a" ibaresiyle imzalatıp getirmiştir.

Bu bölümden sonra *Çayhanede Bir Edebiyat İmtihanı* isimli kısım gelmektedir. Bu bölümde Okay, 1950 yılında liseyi bitirmiş, liseden felsefe hocası Nurettin Topçu'nun etkisiyle felsefe bölümüne kaydını yaptığını anlatır. Okay, fakültesi eski lisesine yakın olduğundan öğretmenlerini sık sık ziyarete gittiğini, yine böyle bir ziyaret için gittiğinde Behice Hanım'la okul çıkışında karşılaştığını söyler. Behice Hanım, Mehmet Kaplan'la buluşacaktır, Okay'ı da tanıştırmak için davet eder. Okay'ın Mehmet Kaplan'la ilk tanışması bu vesileyle olmuştur. Bu tanışmalarından sonra Okay; Kaplan ailesiyle daha sık görüştüğünü, yine bu görüşmelerin birinde Karaköy İskelesi'nde bulunan bir çayhanede oturduklarını, yanlarına birkaç hocanın daha geldiğini belirtmektedir. Okay çayhanede otururken Behice Hanım, Okay'ın felsefe öğrencisi olduğunu, eski harfleri bildiğini ve aruz veznine de aşina olduğunu söyleyince Kaplan, kendisini bir nevi imtihana tabi tutup sorular sorar. Okay, bütün soruları bilince Mehmet Kaplan kendisine Türk Dili ve Edebiyatı bölümüne kaydını yapmasını tavsiye eder. Okay, felsefeyi sevdiğini dile getirirse de lise son sınıfta ilk gözağrısı olan bu bölüme kaydını yapmayı kabul etmiş ve 1951 yılında felsefeyi bırakıp Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne kaydını yapmıştır.

Felsefe sevgisini de "*Felsefe de, gözağrısı değilse bile gönül ağrısı olarak içimdeki özel yerini hayatım boyunca hep korudu.*" (s. 21) ifadesiyle dile getirmiştir.

Eserin üçüncü bölümü *Fakülte Yılları* başlığını taşımaktadır. Bu bölümde Okay 1951-1955 yılları arasındaki üniversite yıllarından bahsetmektedir. Okay, Mehmet Kaplan ile daha sık görüşmeye başlamıştır. Okay artık Kaplan'ın çalışmalarıyla ilgili fikir alışverişinde bulunacak kadar samimiyet yakalamıştır. Bu dönem Demokrat Parti'nin iktidara geldiği yıllardır. Okay Demokrat Parti'nin iktidara gelmesiyle aydın kesimin daha rahat bir şekilde yazdıklarını dile getirmiştir. Okay fakültede okurken ayrıca yatılı Yüksek Öğretmen Okulu'nda okumuş ve öğretmenliğe de hazırlanmıştır.

Bu bölümden sonra *Her Biriyle Bile Görmek* başlıklı bölüm gelmektedir. Okay, fakülteyi bitirmek üzeredir ve çok farklı bir alanda İslâm Tedkikleri

Enstitüsü'nde, asistanlığı söz konusu olmuştur. Fakülteyi bitirir bitirmez asistan ilanı çıkmış ve Okay -imtihana başka giren olmadığı için- asistanlığa kabul edilmiştir. Ancak fakültede okurken girmiş olduğu Yüksek Öğretmen Okulunun mecburi hizmeti dolayısıyla Artvin'de öğretmenliğe başlamıştır. Mehmet Kaplan'ın Okay'a gönderdiği ilk mektup da Okay'ın Artvin'deki bu öğretmenliği sırasındadır. 7 Kasım 1956 tarihli mektupta Mehmet Kaplan, Okay'a samimi bir üslupla kitap okumanın önemine dair öğütler vermiştir. Ayrıca bu mektupta Kaplan, Yunus Emre'nin "*Kimseden ayrı görme her biriyle bile gör*" mısraı hakkındaki yorumlarını da yazmıştır.

Bu bölümün ardından *Otuz Altı Yıllık Erzurum Macerasının Başlangıcı* başlıklı bölüm gelir. Okay'ın tayini 1958 yılında Artvin'den Diyarbakır'a çıkmıştır. O yıllarda Diyarbakır'a gelen Okay Ziya Gökalp Lisesinde edebiyat öğretmenliğine başlar. Ancak Okay, bir buçuk yıl süren Diyarbakır'daki görevinde zorluklar yaşadığını Mehmet Kaplan'a bildirir. Mehmet Kaplan o dönemde Erzurum'da yeni kurulan üniversitenin Edebiyat Fakültesini kurmak için Erzurum'a gitmiş ve Okay'a art arda yolladığı dört mektupla onu da Erzurum'a asistan olarak almaya çalışacağından söz etmiştir. Mehmet Kaplan'dan Okay'a gelen ikinci mektup 3 Kasım 1958 tarihlidir. Kaplan, bu dönemde yolladığı diğer üç mektupta da bu isteğini Okay'a iletir ve kendisine Yeni Türk Edebiyatı asistanlığı için çalışma yapması yönünde öğütler verir.

Eserde bir sonraki bölüm *Genç Bir Araştırmacıya Öğütler* başlığını taşımaktadır. Bu bölümde Okay, asistanlık sınavına girmek için Mardin'de çalışan arkadaşı Mehmet Akalın ile birlikte tren vasıtasıyla Erzurum'a gidişlerini anlatmaktadır. Bu bölümde ayrıca Kaplan'ın kendilerini Erzurum çarşısının içinde bulunan âşıklar kahvehanesine götürdüğünü, Behçet Efendi denilen zattan Köroğlu Destanını dinlediklerini söyler. Mehmet Kaplan daha sonra halk edebiyatı alanında çalışacak olan Mehmet Akalın'dan bu destanı derlemesini istemiştir. Sınavdan sonra görev yerine dönen Okay'a, Kaplan'dan 20 Mart 1959 tarihli bir mektup gelmiştir. Kaplan bu mektubunda sınavda başarılı olduklarını belirtmiş ve hazırlık yapmaları için bazı öğütlerde bulunmuştur. Bu öğütler Okay'ın şahsında bütün genç araştırmacılara verilmiş gibidir. "*Artık bütün meşgaleniz, kendi sahanız olacaktır. Yeni Türk Edebiyatı için Fransızca şarttır. Çünkü kaynaklarla mukayese de yapacaksınız. Uykundan feragat ederek bir Fransızca kitabını tercümeyle başla. Hem dilden, hem metottan, hem de bilgiden istifade edersin. Bundan böyle Fransızca kitap elinden düşmeyecek... Tez mevzuu üzerinde düşüncelerini de bekliyorum.*" (s. 50). Görüldüğü gibi Kaplan araştırmacılar için yabancı dil öğrenmenin öneminden bahsetmektedir.

Sonraki bölüm *Erzurum'da İlk Günler* başlığını taşımaktadır. Kaplan'ın Okay'a Diyarbakır'dayken gönderdiği üç mektup bu bölüm altında verilmiştir. İlk mektup 2 Haziran 1959 tarihinde yollanmıştır, mektubunda Kaplan Okay'a Erzurum'a gelmeden önce nasıl çalışmalar yapmasına dair öğütler verir. Yeni Türk edebiyatı alanında yapılmış bütün çalışmaların bibliyografyasını çıkartmasını ve yabancı dile çalışmasını öğütler. Diğer iki mektupta ise

mektubunda o dönemde Paris'te bulunan öğrencisi Haluk İpekten'e de öğütler vardır.

Bir sonraki bölüm *Evropa Başkadır* başlığını taşımaktadır. Okay gemiyle Paris'e yolculuk yaparken Pire ve Napoli'ye uğradıklarını, bu vesileyle bu şehirleri gezdiğini anlatır. Yazar, Paris'e vardıkdan ve tam anlamıyla yerleştikten sonra, Paris'i gezdiğini ve ilk intibalarının değiştiğini belirtir. Bu bölümde, Kaplan'dan gelen ve 25 Mart 1964 tarihini taşıyan mektup verilmiştir. Kaplan mektubunda Okay'a dilini tam anlamasa da Sorbonne Üniversitesinin derslerini takip etmesini, bunun onun dilini geliştireceğini söyler. Mektupta ayrıca Avrupa-Türkiye karşılaştırması da vardır.

On üçüncü bölüm *Düşünmek ve Tek Başına Gitmek* başlıklıdır. Bu bölümde Kaplan'dan 28 Nisan 1964 tarihini taşıyan bir mektup gelmiştir. Bu mektubunda Kaplan, Doğu-Batı mukayesesi yapmaktadır. Ona göre Batı "dışa dönük", Doğu ise "içe dönük" tür. Ona göre Batı maddeye önem verip yükselirken Doğulular gevezelik edip birbirlerini bıçaklamaktadır. Okay'a düşünmesi ve çalışması yönünde telkinlerde bulunur. "*Maalesef biz talebelere düşünce itiyâdını, zevkini veremiyoruz. Pek az talebe düşünmenin sıkıntısına katlanıyor.*" (s. 98).

Sıradaki bölüm *Hayatın ve Fikirlerin Tezadı* başlığıyla verilmiştir. Bu bölümde Kaplan'ın bir mektubu bulunmaktadır. 20 Eylül 1964 tarihli bu mektupta Kaplan, aydın-siyasetçi ayrımını gözler önüne sermiştir. Mektupta ayrıca o dönemde gündemde olan Kıbrıs meselesine de değinilmiştir.

Bu bölümden sonra gelen bölüm *Hayat... Anlaşılmaz Trajedi* başlığını taşımaktadır. Bu bölümde iki mektuba yer verilmiştir. Kaplan'dan gelen ve 22 Kasım 1964 tarihli mektup, adeta bir deneme havasında yazılmıştır. Mektupta Kaplan, Okay'dan sadece Paris'i değil, Fransa'nın diğer şehirlerinde bulunan kütüphaneleri, opera binalarını, müzelerini, üniversitelerini, liselerini gezmesini ve tanınmasını istemiştir. Diğer mektup ise 9 Nisan 1965 tarihlidir. Bu mektup da bir deneme havasında yazılmış ve mektupta Okay'a öğütler verilmiştir. Okay'a siyasetten uzak durması, sürekli çalışıp kendisini geliştirmesi tavsiye edilmiştir.

Bu bölümün ardından *Taşra Üniversitelerine Dair Bir Parantez* başlıklı bölüm gelmektedir. Okay, Paris'ten dönmüş; Erzurum'daki görevine başlamıştır. Bu bölümde, Erzurum Üniversitesinin özelinde taşra üniversitelerinin durumu hakkında tespitler vardır. Buralara gelen hocalar çok geçmeden başka üniversitelere gittikleri için bu üniversitelerde ilmi bir muhit oluşmamaktadır. Okay, bu durumdan ötürü umutsuzluğa kapılmış olacak ki Mehmet Kaplan yolladığı mektubunda ona bedbinliğe düşmemesi ve çalışmalarını devam ettirmesi yönünde tavsiyelerde bulunmaktadır.

Bir sonraki bölüm *Acılar ile "Uzak Bir İklim" Arasında* başlıklıdır. Bu bölümde Behice Kaplan'ın hastalığından ötürü 1967 yılında öldüğünü ve sonrasında Mehmet Kaplan'ın Paris'e gittiğini öğreniyoruz. Bu bölümde Kaplan'dan gelen üç mektup verilmiştir. Mehmet Kaplan hayat arkadaşını

kaybetmesine rağmen üç mektubunda da Okay'a çalışması yönünde telkinlerde bulunmaya devam etmektedir.

Bir sonraki bölüm *Kartpostaldaki Dünya* başlığı taşımaktadır. Bu bölümde Kaplan'ın iki mektubu verilmiştir. İlk mektupta Okay'ın Kaplan'a bayram tebriği için yolladığı bir kartpostalın Kaplan tarafından yapılmış tavsifi vardır. Bu tavsifte Kaplan'ın gözlem gücünü görmek mümkündür. Diğer mektupta Okay'ın doçentlik tezi olarak hazırlamakta olduğu Ahmet Mithat Efendi çalışması hakkında Kaplan'ın düşünceleri vardır. Mektupta Okay'a çalışmayı sürdürmesi ve en kısa sürede bitirmesi için teşvik edici cümleler de vardır.

Bu bölümün ardından *Yıllar Sonra Erzurum'a Dönüş* başlıklı kısım gelmektedir. Mehmet Kaplan, yıllar sonra Erzurum'a doktora tezini yürüttüğü Umay Günay'ın tez savunmasına girmek için gelmiştir. Bu gelişinde İstanbul'a hemen dönmemiş, birkaç gün kalıp oradaki derneklerde konferanslar verip fakültede derslere girmiştir. Okay, bu bölümde Kaplan'ın iki mektubuna yer vermiştir. Kaplan iki mektubunda da akademik başarı için yabancı dil bilmenin öneminden bahsediyor. "Biz yabancı dil ile Osmanlıca'yı şart koşuyoruz. Müsamaha bizi sukuta götürür... *Bizim sahamızda yabancı dil bilmeden, metot kitaplarını ve araştırma örneklerini okumadan yeni, ciddi, okunmaya değer araştırmalar yapılabileceğine kani değilim.*" (s. 134-135)

Sıradaki bölüm *İki Kültürü Bilmek ve Yeni Bir Terkip Yapmak* başlığını taşımaktadır. Bu bölümde Okay, kendi doçentlik sürecini anlatmıştır. Doçentlik başvurusu yapmasına Kaplan çok sevinmiş ve yolladığı iki mektupta bir ekiple birlikte Yeni Türk Edebiyatı Antolojisi hazırladığını yazmıştır. 10 cilt olarak düşünülen bu antoloji Kaplan Hoca'nın ölümünden önce dört cilt, ölümünden sonra da bir cilt yayımlanmış fakat tamamlanamamıştır. Kaplan ikinci mektubunda Okay Hoca'ya doçentlik sınavı hakkında bilgi vermektedir.

Bir sonraki bölüm *Yeniden Paris* başlığını taşımaktadır. Okay 1978 yılında altı aylığına Paris'e gitmiştir. Kaplan'ın da gelmesi için kendisine mektup yollamış fakat Mehmet Kaplan, sağlığı el vermediği için gidememiş; ona 1 Eylül 1978 tarihli bir mektupla cevap vermiştir. Mektubunda Paris'e gelmek istediğini ama hastalığı dolayısıyla gelemediğini yazmıştır. Bu bölümde Kaplan'ın akademisyenlerin yöneticilik görevinde bulunması ile ilgili düşünceleri de yer almıştır. Mektubunda idarecilikte hevesi olanlara Kaplan "Türkiye'de yöneticilik, özellikle ilim adamları için çok defa yıpratıcı bir oyalamadan başka bir işe yaramıyor. Öğrencilerime, yakınlarıma eğer iyi birer araştırmacı iseler idareci olmaya hiç heves etmemelerini hep söyledim...Maalesef idarecilik bir süre sonra bir ihtiras halini alıyor, o makamı kaybetmek âdeta haysiyet kırıcı bir durum olarak telâkki ediliyor." (s. 143-144) diyerek tarizde bulunmuştur.

Bu bölümün ardından *Dar Çerçeveyi Yazarak Aşmak* isimli bölüm gelmektedir. Bu bölümde Kaplan, Okay'a Erzurum'daki dar çerçeveyi aşmak için sürekli yazması gerektiğini tavsiye etmiştir. Bu bölümde ayrıca Nurettin

Topçu hakkında da bir anekdot yer almıştır. Topçu'nun Sorbonne Üniversitesinde doktora yapan ilk Türklerden olduğunu ama Türkiye'ye döndükten sonra üniversiteye kabul edilmediğini, dışardan doçentliğini alıp doçent unvanıyla felsefe öğretmeni olarak emekli olduğu belirtilmiştir (s. 148). Burada Kaplan'dan gelen bir mektuba yer verilmiştir. Kaplan mektubunda her zaman olduğu gibi çalışma ile alakalı öğütlerini yinelemiştir. Kaplan'dan gelen mektuplarda kişiler hakkında olumsuz bir eleştiri varsa Okay bu kişilerin ismini sansürlemiş ve zikretmemiştir. Mektubun sonunda Kaplan, liseden beri yanında olduğu Okay'a profesörlüğe başvurması için telkinde bulunmaktadır.

Yazının devamında *Milli Kültüre, Kaynaklara ve Yazmaya Dair* başlıklı bölüm gelmektedir. Bu bölümde yer verilen mektupta Kaplan, Şekerbank'ın kültür hizmeti olarak çıkarmak istediği *Kaynaklar* isimli dergiden bahsetmektedir. Bu dergi için Orhan Okay'dan yazı talep eder. Kaplan ayrıca yakın bir zamanda emekli olacağını emekli olmadan kendisini profesör olarak görmek istediğini Okay'a bildirir ve Okay'dan sürekli yazmasını ister. Kaplan, bu bölümde yer alan ikinci mektupta ise *Kaynaklar* dergisini bir türlü çıkaramadığından yakınmaktadır. Kaplan mektupta Okay'ın çalışmış olduğu Beşir Fuat'ın ve diğer edebiyatçılarımızın hayatlarının belgesel olmasını arzu ettiğini bildirmektedir.

Yirmi üçüncü bölüm *Emeklilik Duyguları Arasında Yeni Hamleler* başlıklıdır. Bu bölümde Kaplan'ın 1984 yılında emekli olduğunu öğreniyoruz. Kaplan Hoca emekli olduktan sonra Atatürk Kültür Dil ve Tarih Kurumunun Yüksek Kurul üyeliğine atanmıştır. Bu bölümde yer verilen mektupta Kaplan, Okay'dan gelen mektupların kendisini çocukluğuna götürdüğünü yazmıştır. Atandığı kurumun yapılanma aşamasında olduğunu ve kendisinin de bu yönde çalışmalar yaptığını bildirmektedir. Mektupta Kaplan'ın Marmara Üniversitesi'nde yüksek lisans ve doktora dersleri vermeye başladığını da öğrenmekteyiz. Kaplan emekli olduktan sonra bile öğrencilerini ve Erzurum Üniversitesi'nin durumunu sormaya devam etmiştir. Bu bölümde, 21 Şubat 1985 tarihli mektuptaki yer alan bilgilere göre Kaplan, emeklilikten sonra Divan edebiyatıyla ilgilenmeye başlamış, Şeyh Galib'in divanını okuyup beyitlerine anlam vermeye çalışarak bunları bir deftere not aldığı belirtilmiştir.

Eserde son bölüm *Son Ders: Galip'ten Bir Gazel* başlığını taşımaktadır. 7 Kasım 1956 yılında başlayan mektuplaşma bu bölümde yer alan 24 Haziran 1985 tarihli mektupla son bulmaktadır. Bu mektupta Kaplan Şeyh Galib'in bir gazeli anlamlandırmaya çalıştığını ama bitiremediğini söylüyor. Gazelin bir beytinde geçen "afeti" kelimesinin Okay'ın dediği şekilde "akını" şeklinde okunması gerektiğini yazmıştır. Kaplan ayrıca bir metni tam anlamak için o şairin bütün lügatini, dilini bilmenin gerekliliğini vurgulamıştır. Eser bu mektupla birlikte son bulmuştur.

Eserin sonunda yer alan *Ekler* bölümünde Orhan Okay, Mehmet Kaplan'dan farklı kişilere gönderilmiş olan beş mektuba yer vermiştir.

Bizler, Mehmet *Kaplan'dan Hatıralar Mektuplar* isimli bu eserde 1950 yılında başlayan kırk yıllık hoca-talebe ve daha sonra dostluğa dönüşen ilişkinin güzelliğini, içtenliğini görüyoruz. Kırk yıl içinde yollanan yaklaşık elli kadar mektupla Mehmet Kaplan ve Orhan Okay Hoca'nın Türk akademisine verdikleri katkıyı, Orhan Okay özelinde Mehmet Kaplan'ın genç akademisyenlere verdiği öğütleri okuyor ve tamamını kendimize şiar ediniyoruz.

Ruhları şâd olsun...